

Det er mye materiale på nettet om 22. juli massakren. Det jeg har savnet mest er HVORFOR fra mannen som står bak den verste massakren i Norge og Norden. Nærmest man kommer til dette er Breiviks 13 siders dokument som han leste under rettssaken i Oslo Tinghus den 16. april 2012. Det eneste man kan finne på nettet er stenografisk gjengivelse av hans opplesning avbrutt av dommerens spørsmål, administrasjonen, oppfordringer om å avslutte før han er lest ferdig, slik at teksten er vanskelig å få med. Den er også avbrutt av innlagte kommentarer "fra eksperter som påpeker en rekke feil og konspirasjoner".

Teksten finnes i Aftenposten.no og så langt jeg kan se, er det ikke mulig å finne denne viktige teksten andre steder på nettet.

Derfor tar jeg den med her, prøvd redigert til den opprinnelige sammenhengende talen uten andres innblanding.

Anders Behring Breiviks tale 16. april 2012 i Oslo Tinghuset

Jeg står her i dag som en representant for Den norske og europeiske antikommunistiske og antiislamistiske motstandsbevegelse, forkortet Den norske og europeiske motstandsbevegelse. Og som representant for Knights Templar-nettverket.

Når jeg snakker, så snakker jeg på vegne av svært mange nordmenn, skandinaver og europeere som ikke ønsker at våre etniske urfolksrettigheter, våre kulturelle og territoriale rettigheter skal fratas oss. Norske mediene og aktorene har hevdet, og kommer til å fortsette å hevde, at årsakene til at jeg gjennomførte angrepene den 22/7 var en tilfældighet, og fordi jeg var en patetisk og ondskapsfull taper, som ikke har integritet, ikke har verdighet eller tillit, at jeg er en notorisk løgner, at jeg mangler moral, at jeg er sinnssyk, og at jeg derfor bør umiddelbart ignoreres og glemmes av andre kulturkonservative og nasjonalister i Norge og Europa.

De forsøker å påstå at jeg er falt ut av arbeidslivet, at jeg hadde farslengsel, et manglende nettverk, at jeg er ondskapsfull og sinnssyk person, som kun er ute etter oppmerksomhet rundt min egen person. Alt dette har de hevdet. De har også hevdet at jeg er narsissistisk, antisosial, psykopatisk, at jeg lider av bakteriefobi og har gått med munnbind daglig i mange år, at jeg kun liker røde gensere. De har også hevdet at jeg er ynkelig, patetisk, babymorder, en barnemorder til tross for at jeg ikke er tiltalt for å ha drept noen under 14 år. At jeg er feig, innavlet, homo, pedofil, nekrofil, rasist, sosiopat, fascist, nazist, sionist og anarkist. Alt dette er blitt hevdet.

De har også hevdet at jeg er både fysisk og mentalt tilbakestående med en IQ på rundt 80. Jeg er selvfølgelig ikke overrasket over disse karakteristikkene. Før operasjonen beskrev jeg i detaljer hva jeg forventet at de kom til å si og skrive, og alt dette viser seg tydeligvis å stemme.

De fleste der ute forstår at dette kun er løgnaktig propaganda, og det grenser til komedie. Men det er viktig at alle forstår hvorfor disse kulturelitene, journalister, redaktører, og til og med aktorene i denne saken, kommer til å fortsette med å latterliggjøre, håne og lyve om meg. Svaret er enkelt: Jeg har gjennomført det mest sofistikerte, spektakulære, og det mest brutale politiske attentat begått av militant nasjonalist i Europa siden andre verdenskrig. De gjør dette fordi de frykter militant nasjonalisme.

De frykter at vi skal klare å påføre den kulturmarxistiske ideologien skade, og multikultur og flerkultur er altså det samme begrepet. Og de vil gjøre alt i sin makt for å hindre dette. Jeg og mine revolusjonære, nasjonalistiske brødre og søstre manifesterer deres verste mareritt. De ønsker å forsøke å skremme andre fra å gjøre det samme.

Dette er årsaken til den massive demoniseringen og sykeliggjøringen som har vært og som kommer til å fortsette. Og jeg håper alle nasjonalister og kulturkonservative der ute ikke lar seg bedra av denne propagandaen.

Jeg skal fortsette med å fortelle hvordan det hele startet, og hva som skjedde etter andre verdenskrig. Norge og Vest-Europa har ikke hatt et reelt demokrati siden mellomkrigstiden.

Ytringsfriheten i Norge og Europa er et begrep uten reelt innhold. Norge og Europa er kvalt av nærmest total konformitet og er derfor et diktatur. Norge og andre land i Vest-Europa er ikke

demokratiske land, og de har ikke vært demokratiske land siden mellomkrigstiden, altså mellom første og andre verdenskrig.

Hva skjedde sist gang det var ekte demokrati i Europa? Jo, Hitler kom til makten. Og dette er noe av årsaken til at liberalistene og kulturmarxistene etter andre verdenskrig aldri har ønsket å innføre et ekte demokrati og ytringsfrihet. Liberalistene og kulturmarxistene har etter andre verdenskrig samarbeidet om å holde nasjonalistene og kulturkonservative unna makten, da deres ultimate frykt er at nye Hitler-er skal dukke opp og starte tredje verdenskrig. Så det som i dag kalles et demokrati, er i realiteten et liberalistisk og kulturmarxistisk diktatur.

Kulturmarxismen, som vant fram i Norge og Vest-Europa, og etter aksemaktenes og kulturkonservatismens fall, ble opphøyet kort tid etter krigen, til den hellige og eneste sannhet. Kulturmarxistene ble opphøyet til det hellige bidrag, som oppløfter sin røst til støtte for internasjonal solidaritet, og som bidrar til et menneskehetens fremskritt.

Multikulturalisme, altså flerkultur, inngår nå i denne opphøyde og hellige sannhet. Det skal ikke være lov til å kritisere den hellige sannhet. Kulturkonservatismen og nasjonalismen ble imidlertid redusert til det forbudte bidrag, som var preget av barbari og av idealer som var formet av hat og umenneskelighet.

Disse sannhetene, som ble skapt og vedtatt i 1945, ble senere forsterket under 68-revolusjonen, som jeg skal fortelle litt om nå. Nasjonalistene og kulturkonservative lå med brukket rygg etter andre verdenskrig og aksemaktenes fall. Europa hadde aldri noen McCarthy, så marxistene fikk stort spillerom.

De brukte tiden til å infiltrere mediesektoren og skolesektoren. Den første generasjonen marxistiske infiltratører fokuserte imidlertid mest på skolesektoren, spesielt etter at de samme marxistene hadde fått beskjed av de sosialdemokratiske partiene i Europa om at de var for ekstreme til at de kunne få direkte politiske posisjoner. Dette skjedde ikke bare i Norge, men over hele Vest-Europa. Det var mange marxister som ble universitetslærere, da de mente at dette var den meste effektive metoden å utøve makt.

Marxistiske 68-revolusjonen i Norge og Vest-Europa skjedde som et direkte resultat av at vi hadde noen antikommunistiske ledere som McCarthy, som forhindret at marxistene fikk infiltrere mediene og skolesektoren.

Men problemet var at selv McCarthy var altfor moderat. Han vurderte faktisk på ett tidspunkt å deportere alle amerikanske marxister til Sovjetunionen, men gjorde det dessverre ikke.

Kulturinstitusjoner i Vest-Europa var et lett mål for marxistene å infiltrere, da de borgerlige økonomisk-liberale var mest fokusert på å styre og administrere økonomien.

Det lå dermed an til en ny maktfordeling i Europa. Marxistene, som snart skulle kontrollere kulturen, og de borgerlig-økonomiske liberale, som kontrollerte og administrerte økonomien.

Dekonstruksjon er stikkordet. Og de marxistiske, kulturelle reformene introduserte feminisme og kvotering, den seksuelle revolusjon, transformering av kirken, skolene i oppdragelse, i moral, i væremåte, for å nevne noe.

1968 var den marxistiske kulturrevolusjonens år. Resultatet ble fallende autoriteter og en systematisk dekonstruksjon av samfunnsbærende prinsipper og normer. Det ble skapt et sosialistisk, egalitært samfunn i Norge og Vest-Europa, der alle gruppene som ble ansett som offer, fikk makt. Jo større offer ble du sett på, jo lenger opp i det nye hierarkiet kunne du komme. Nasjonalistene og kulturkonservative forble maktesløse.

En konservativ kritiker sa følgende i 1968: Om noen år vil marxistene ta seg av kulturen, mens liberalistene og de borgerlige administrerer økonomien. Og han fikk rett. I dag styres kulturen av marxistene. De liberale administrerer økonomien, mens nasjonalistene og kulturkonservative har blitt holdt vekk fra makten siden andre verdenskrig. Som et resultat av dette, lider i dag Norge og mange andre europeiske land av kulturell selvforakt, som skyldes marxistiske doktriner og den flerkulturelle ideologi.

Et par spørsmål, som kanskje er de viktigste i vår tid, og som alle journalister, stortingspolitikere og akademikere burde spørre seg om er følgende: Syns du det er udemokratisk at det norske folk aldri

har blitt spurt gjennom en folkeavstemning om de aksepterte at Norge ble transformert om til en multietnisk og multikulturell stat? Er det demokratisk å gjøre dette uten å spørre folk om råd? Det andre spørsmålet er følgende: Syns du det er udemokratisk at det norske folk aldri er blitt spurt gjennom en folkeavstemning om de aksepterer at Norge tar imot så mange afrikanske og asiatiske innvandrere, at de i fremtiden risikerer å bli gjort til en minoritet i egen hovedstad og eget land? Og da vil noen svare: Nei, det er uproblematisk.

Spørreundersøkelsen til Frank Aarebrot i Norge viser at kun én av hundre journaliststudenter stemmer Frp, og at mer enn 60-70 prosent stemmer venstrevridde politiske partier. Hva tror du årsaken er til dette? Svaret er at journalistfakultetene på høyskolen i Volda og Universitetet i Oslo er totalt dominert av marxistiske lærere.

Og disse marxistlærerne bidrar til å indoktrinere elevene. I alle tilfeller er det nødvendig å innføre en kvoteringsordning for journalister og redaktører i europeiske nyhetsbyråer. Dette er én av få muligheter til å få en fri og objektiv presse.

En undersøkelse fra Storbritannia viste at 69 prosent av briter ser på innvandring som enten et stort problem eller som et veldig stort problem. Kildereferansene er i kompendiet. En annen undersøkelse fra februar 2010, fra Storbritannia, viste at massive 70 prosent er misfornøyd med multikulturalisme og islamisering.

Den siste av disse undersøkelsene, fra Storbritannia, viste at tre av fem briter, det vil si 70 prosent av briter, mener at Storbritannia har blitt et dysfunksjonelt land, som et resultat av multikulturalisme. Kilde er The Times februar 2010.

Og det var de foreløpige eksempler. Norge og Europas journalister er antinasjonalistiske, politiske aktivister. De lar muslimene, liberalister og marxister fylle avisene med innlegg, mens de kaller alle andre trangsente og islamofober, rasister og nazister.

Da 70 prosent av briter mener at landet deres har blitt et dysfunksjonelt land, som et resultat av multikulturalisme, hvor mange tror du deler samme oppfatning i Norge, Sverige, Tyskland og Frankrike? Hvorfor gjennomfører ikke norske, svenske, tyske og franske journalister og ny ...

... det objektive. Men de er ikke objektive. Det er en ufravikelig forutsetning for å få lov til å kalle seg selv en journalist. En journalist som ikke er objektiv og som velger å støtte multikulturalisme er ikke en journalist, men en politisk aktivist. Cirka 30 prosent av nordmenn og europeere er motstandere av multikulturalismen, men det er ikke et eneste nyhetsbyrå som representerer vårt syn. I et ekte demokrati skulle i virkeligheten 30 prosent av nyhetsbyråene talt vår sak og representert våre standpunkter. Men i stedet er 100 prosent av alle nyhetsbyråer tilhengere av multikulturalisme. Det eksisterer ikke noe fundament for demokrati og alle vår statsinstitusjoner som skoler og universiteter gjennomsyres av kulturmarxistiske og multikulturalistiske pensum. Flere og flere nasjonalister og konservative innser, slik som jeg har innsett, at demokratisk kamp ikke nytter. Det er ikke mulig å vinne når det ikke eksisterer reell ytringsfrihet, og når flere vil innse dette de neste tiårene, så er veien kort til våpen. Når fredelig revolusjon umuliggjøres, så bli voldelig revolusjon den eneste løsningen. Det er ingen hemmelighet at motstandere av kulturmarxisme og multikulturalisme ikke har fått ytret seg etter andre verdenskrig.

Dette meningsstyrreriet er den virkelige terroren. Den ulevelige urettferdigheten som resulterte i at jeg og andre mistet troen på demokratiet, og valgte å bli militante nasjonalister. Det er disse ulevelige urettferdighetene som skapte meg, «lasermannen 2» i Sverige og MSU i Tyskland. Folk som kaller meg ondskapsfull, har misforstått forskjellen mellom brutalitet og ondskap. Brutalitet er ikke nødvendigvis ondskap. Det å kalle noen ondskapsfull forutsetter at du vet noe om en persons intensjoner og motiver.

Det er like ignorant å kalle meg ondskapsfull som å kalle USAs militærledere under andre verdenskrig for ondskapsfulle, som bestemte at 300.000 japanske sivile skulle atombombes. De gjorde det ikke fordi de var onde, men fordi de kalkulerte med at å ende krigen tidlig, ville spare millioner av liv. De drepte derfor 300.000 uskyldige liv for å kanskje redde flere millioner mennesker. Dette var dermed gode intensjoner og motiver, altså godhet og ikke ondskap. Selv om metodene de brukte var brutale.

Jeg og andre militante islamister bruker nøyaktig den samme logikken. Hvis vi kan tvinge Arbeiderpartiet til å endre innvandringspolitikk, og stoppe dekonstruksjonen og koloniseringen, hvis vi kan tvinge dem til å endre retning ved å henrette 70 folk, eller på andre måter bidra til å ødelegge den multikulturalistiske ideologi, så vil selvfølgelig dette bidra til at vi ikke mister vår etniske gruppe, vår kristendom og vår kultur. Dette vil derfor bidra til å forhindre en fremtidig borgerkrig i Norge, som kan resultere i flere hundre tusen døde nordmenn.

Jeg og andre militante nasjonalister i Europa, er 100 prosent overbevist om at hvis vi klarer å stoppe det multikulturalistiske eksperiment i Europa i tide, så vil vi bidra til å redde hundretusener, kanskje millioner, av fremtidige liv, da en stor borgerkrig vil bli avverget. Og vi har dessverre ikke den luksusen at vi kan vente lenger med konfrontasjonen.

For hvis vi venter tjue, tretti, førti år til, så vil etniske nordmenn og europeere være i minoritet. Vi har derfor ikke mulighet til å vente lenger, som eksempelet ovenfor, så er intensjonene og motivene basert på godhet, og ikke ondskap. Hvis det er noen som er ondskapsfulle, så er det sosialdemokratene og andre multikulturalister som ikke bare bedriver systematisk etnisk- og kulturell dekonstruksjon.

Siden sosialdemokratene og andre partier i Norge og Vest-Europa valgte å fullstendig transformere landene våre om til multietniske og multikulturelle samfunn, uten engang å spørre folket sitt gjennom en folkeavstemning, så har det kommet tusenvis, titusenvis av trusler om at konsekvensene vil bli svært blodige.

Det eneste som bør overraske Norge og Europa, er hvorfor en så stor handling ikke har skjedd tidligere. De har tilrettelagt for konflikt. Norge og Vest-Europa balkaniseres, og som Balkan så vil det hele ende i et blodbad. Og ja, jeg ville ha gjort det igjen. Fordi forbrytelse mot mitt folk og min kultur er tusen ganger så barbariske. Gjennomføringen av et lite barbari er noen ganger nødvendig for å stoppe et mye større barbari.

Distribusjonen av kompendiet 2083, dog for å trigge og fremprovosere en heksejakt på moderate kulturkonservative, var nødvendig for å presse fram mer sensur. Som igjen vil øke polariseringen og som igjen vil bidra til økende radikaliserings. Kortsiktig vil det virke selvdestruktivt fordi moderate får så mye negativ oppmerksomhet. Men når disse moderate blir forfulgt, så vil mange av dem bli radikaliseret. Og provosere fram en heksejakt var derfor kritisk viktig for saken vår, på lang sikt. Kulturmarxistene og multikulturalistene har fått hundrevis, kanskje tusenvis av muligheter, til å forandre politisk kurs siden andre verdenskrig. Men de har nektet å endre kurs gang på gang. Spørsmålet er da: Gjør AUF og Arbeiderpartiet dette fordi de er ondskapsfulle, eller fordi de er naive?

Og hvis de bare er naive, skal vi tilgi dem, eller straffe dem. Svaret er at de fleste av AUF-ere er naive og indoktrinerte, altså hjernevaskede. Mange har blitt indoktrinert og hjernevasket av voksne Arbeiderpartifolk, eller fra venstrevridd mediene. Alle andre har blitt indoktrinert av norsk skolepensum, eller også av sine foreldre. Dette var allikevel ikke uskyldige sivile barn, men politiske aktivister som aktivt jobbet for multikulturalisme og kulturmarxisme.

Så mange som 44 av 65 AUF-ere hadde lederposisjoner i AUF, og mange var med i andre politiske styrer, og var nominert til fylkesstyrer for Arbeiderpartiet. AUF er svært likt Hitlerjugend. Utøya er en indoktrineringsleir for politiske aktivister, og de hadde den 20. juli blitt indoktrinert i flere timer av en av de mest ekstreme kommunistene i Norge: Marte Michelet, datteren til erkekommunisten Jon Michelet. Hun hadde blitt invitert av AUF sin ledelse som foredragsholder.

Kommunistledere av dette kaliberet, Marte Michelet, til tross for at vår etniske gruppe, som er så sårbar og presset, føler et så stort hat mot vår kulturelle arv at hun valgte å konvertere til islam og få et berberarabisk avkom med en muslim. Og det er kommunistiske foredragsholdere og ledere som dette, som indoktrinerer AUF.

Før jeg fortsetter, så ønsker jeg å lese et sitat fra John Stuart Mill, et tidligere engelsk parlamentsmedlem og filosof. «En person kan påføre ondskap mot andre, ikke bare gjennom sine handlinger, men gjennom sin uvillighet til å handle. Og i begge tilfeller er han faktisk ansvarlig for skaden han påfører dem.»

Alle politiske aktivister som forfekter kulturmarxisme og multikulturalisme, bør forvente å bli ansvarliggjort for sine handlinger i fremtiden. Nå vet dere hva prisen for dette er, og dette vil ikke være siste gang Norge og Europa, at dette skjer. Vi militante nasjonalister vet hva som venter når vi velger å kjempe.

Vi gjennomfører det ultimate offer, men blir ikke anerkjent. Du forsøker å redde ditt folk, et folk der majoriteten er så indoktrinert at de tror at de ikke behøver å reddes. Du forsøker å redde ditt folk, men majoriteten svelger propagandaen som pumpes ut av at du er en morder og terrorist, og ikke en nasjonalhelt. Alt dette vet vi jo selvfølgelig på forhånd, så vi klager ikke.

Jeg skrev i kompendiet før operasjonen, at jeg ville bli demonisert som et sinnssyk ondskapsfullt monster og terrorist. Det er ikke vanskelig å forutse, så lenge Europa blir styrt av multikulturalister. Det er en del av prisen vi betaler, det er en del av offeret. Og bli fengslet resten av livet, eller å dø som martyr, for denne viktigste av alle saker, for sitt folks og sin kulturs overlevelse, er den største æren en mann eller kvinne kan oppleve i sitt liv.

Dette er ikke bare vår rett, men også vår plikt. Vissheten om at jeg skal fengsles skremmer ikke. Og svaret på dette er enkelt. Jeg ble født i et fengsel, og har levd hele livet i et fengsel. I et fengsel der det ikke er mulig å ytre seg politisk. Et fengsel der det ikke eksisterer ytringsfrihet og der jeg har vært tvunget til å se på mens min egen etniske gruppe og kultur sakte, men sikkert blir dekonstruert av marxister og liberalister. I dette fengselet er det ikke lov å gjøre motstand, og det er til og med forventet at jeg skal applaudere mitt folks og min kulturs undergang.

I dette fengselet har ledelsen bestemt at hvis man kritiserer, så vil man brennmerkes offentlig, demoniseres, latterliggjøres, dehumaniseres. Dette fengselet heter Norge. Det spiller ingen rolle om jeg er innelåst på en isolatcelle på Ila, eller om jeg bor på Skøyen eller Frogner. Denne ulevelige urettferdigheten er like pressende uavhengig av hvor i Norge du bor. Fordi du sitter med vissheten om at alle bygder og byer til slutt vil ende opp som det multikulturelle helvete som vi kaller Oslo. Og du sitter der med viten om at demokratisk kamp er nytteløs, fordi de som styrer bruker udemokratiske metoder. Den siste rapporten fra Statistisk sentralbyrå som viser at innvandrere vil komme i flertall i 2040, er svært misvisende og løgnaktig. Den forteller veldig lite om forholdet mellom etniske nordmenn og ikke-norske. Grunnen til at rapporten er verdiløs, er at de bevisst har utelatt alle asiater, afrikanere og ikke-nordiske europeere som er adoptert.

De har i tillegg utelatt tredje generasjons innvandrere, ulovlige innvandrere og barn der den ene av foreldre er fra Afrika, Asia eller et annet ikke-nordisk område. Rapporten er bestillingsverk fra multikulturalister, der de forsøker å skjule at etniske nordmenn vil bli gjort til en minoritet i Oslo i løpet av fem år. Dette kommer til å skje. I tillegg viser statistikk fra 2010 at så mye som 47 prosent av de som blir født på sykehus i Oslo, ikke er etnisk norske.

En annen undersøkelse viser at etniske nordmenn allerede er en minoritet blant førsteklassinger på grunnskolen i Oslo. Dette er dagens Oslo, og ikke Oslo om 28 år. Statistisk sentralbyrå bør derfor bli omdøpt til Arbeiderpartiets sentralbyrå. Mange har hevdet at ultranasjonalister som meg, ønsker å innføre og bygge opp et terrorregime. Dette er feil.

Jeg støtte den japanske og sørkoreanske kulturelle modell, ikke noe mer, ikke noe mindre. Er virkelig Japan og Sør-Korea så fryktelige regimer? Nei, de er ikke det. De er høyteknologiske, suksessfulle og monokulturalistiske nasjoner. Samtidig som de sa nei til multikulturalisme og masseinnvandring på 70-tallet.

De er levende beviser på at nasjoner kan være suksessfulle, om ikke mer suksessfulle, hvis man sier nei til masseinnvandring. Disiplin, æreskodekser og stoltheten over sin egen herkomst, og sin kultur, er essensielle i Japan og Sør-Korea. Kvinner har en sekundær rolle i yrkeslivet. Dette er det mest perfekte samfunn i verden i dag.

Så det er derfor helt feil at folk som meg ønsker å innføre et ondskapsfullt terrorregime. Dagens mest vellykkede nasjoner er Japan og Sør-Korea som har prioritert både økonomisk proteksjonisme, men også etnisk- og kulturell proteksjonisme. Denne modellen er i dag den mest perfekte av alle politiske modeller.

I Europa derimot, har alliansen mellom marxister og liberalister etter andre verdenskrig, i prinsippet ødelagt Europa, ved at vi har overført hele industrien og flere titalls millioner arbeidsplasser til

Asia, på grunn av manglende proteksjonisme. I tillegg har Europas marxister sørget for at vi har fokusert alle våre ressurser på trygd, sykepenger og fritid for europeere.

På motsatt hold, har Japan og Sør-Korea fokusert i mye større grad på forskning, høyteknologi, eksport og kommersialisering av høyteknologiske produkter. Både Japan, Sør-Korea og til dels Taiwan og Kina er levende beviser på at land som sier klart nei til multikulturalismen og masseinnvandring, på lang sikt gjør det bedre og har mer suksess.

Jo Benkow, lederen i Høyre på 70- og 80-tallet, kom for noen timer siden med følgende utsagn: «Et etnisk homogent samfunn, er et harmonisk samfunn». Jo mer kulturelt og etnisk fragmentert et samfunn blir, jo mer svekket blir den nasjonale samholdskraften.

Et kulturelt og etnisk fragmentert samfunn blir derfor et lavtillitssamfunn, der mangelen på tillit mellom innbyggerne reduseres hver eneste dag inntil man ender opp som eksempelvis Hellas, der nesten kun offentlig ansatte betaler skatt.

Dette vil ikke bare påvirke samspillet mellom de ulike gruppene, men vil på sikt føre til konfrontasjon. Dette vil garantert skje, når man samtidig ser at islam allerede er så dominerende i Norge og Europa.

Det er blitt hevdet av europeiske venstrevridde politikere, akademikere og journalister, at de aller fleste europeiske muslimer er fredelige og tar avstand til vold. Disse menneskene hevder at så mange som 99,9 prosent av muslimer er godt integrerte og tar kraftig avstand fra vold. Dette er selvfølgelig bare løgn og propaganda.

Koranen og Hadith krever at alle muslimske menn har plikt til å støtte eller kjempe jihad. En undersøkelse fra Storbritannia viste at nesten 25 prosent av britiske muslimer sier at London-bombingen 7.7., der 52 mennesker omkom, kan rettferdiggjøres på grunn av NATOs tilstedeværelse i Afghanistan.

En annen undersøkelse fra Storbritannia viser at 40 prosent av britiske muslimer – 40 prosent – mener at 9/11 kan rettferdiggjøres. Kilde: Aftenposten 2006. Den offisielle løggen er derfor at 99,9 prosent av muslimer ikke støtter vold. Men sannheten er at så mange som 25 til 40 prosent av muslimer støtter jihadistisk vold.

Marxistiske organisasjoner som Arbeiderpartiet og andre venstrevridde og liberale politikere, akademikere, journalister og politiske kommentatorer er intelligente mennesker som kjenner til denne sannheten. Årsaken til at de lyver om dette ved å ignorere, underdekke eller manipulere relevant informasjon, er at det eksisterer en konsensus.

Altså et indirekte samarbeid mellom europeiske eliter, som går på å systematisk føre det norske og europeiske folk bak lyset, med den hensikt å beskytte det flerkulturelle eksperiment.

De få eksemplene som jeg nevner her, og de hundre andre eksemplene som jeg dokumenterer gjennom kompendiet, er kun toppen av isfjellet, som beviser at marxistene og liberale politikere, akademikere og journalister indirekte samarbeider om å dekonstruere norsk og europeisk kultur. Og som muliggjør videre islamisering.

Men nå er altså alt snudd på hodet. Norsk presse har definisjonsmakten, og de har bestemt at de onde er de gode, og at de gode er de onde. Ifølge dem er multikulturalistene de gode, mens jeg og andre som kjemper imot, er de onde. Nasjonalister og kulturkonserverne behandles like dårlig som islamister ble behandlet i Midtøsten før den arabiske vår.

Ole Wilhelm Klüwer, talsmann for Foreningen av norske NS-barn, har sagt følgende: «Hvordan kan politikerne tale om flerkultur når de ikke engang kan godta kulturforskjeller innenfor egen befolkning?» Det finnes flere hundre tusen etterkommere av medlemmer av Nasjonal Samling i Norge.

Spørsmålet han stilte var: Hvor mye lenger skal europeiske nasjonalister og kulturkonserverne straffes for andre verdenskrig? Norge har ikke kommet lenger enn 1945, krigsoppgjøret mot nasjonalister og kulturkonserverne ble aldri avsluttet, men pågår fortsatt den dag i dag.

Det er på tide at Europas liberalister og marxister slutter å straffe dagens nasjonalister og kulturkonserverne for det som skjedde under andre verdenskrig. Vi aksepterer det ikke lenger.

En svak og fragmentert etnisk gruppe vil resultere i en svak kultur, som igjen resulterer i en svak nasjonal samholdskraft. En etnisk gruppe er selve hjertet i en kultur, og man vil se at etter hvert som etniske gruppen blir mer og mer fragmentert, jo svakere blir kulturen.

Dette ser man tydeligvis tegn på allerede i Oslo og andre europeiske storbyer. I en slik setting vil aggressive kulturer og politiske ideologier som islam dominere mer og mer.

De muslimske enklavene i Europa vil vokse like aggressivt som kreft, inntil de en dag utgjør en dominant kraft. Er dette virkelig så vanskelig å forstå? Av alt vårt folk har anskaffet seg gjennom tidene, så er alltid vårt folks frihet vært direkte knyttet til integriteten og styrken til vår etniske gruppe. Dette er det mest dyrebare og samtidig det mest skjøre.

Vår etiske gruppe er selve hjertet i vår kultur. Kulturen vår kan ikke overleve uten et sterkt hjerte. Å ivareta denne etniske gruppen, vår kultur, i tillegg til vår frihet og vår uavhengighet er det våre forfedre dedikerte sine liv til. Og det som hundretusener av vårt folk opp gjennom tidene har ofret livet for.

Vår etniske gruppe, vår kultur, vår identitet, vår kristendom, vår nasjon og vår frihet og uavhengighet er selve fruktene fra århundrer, til og med årtusener av kollektivt strev og hardt arbeid. Og i løpet av 60 korte år har Arbeiderpartiet bidratt til å dekonstruere alt sammen. Det eneste som vi vil sitte igjen med, er sushi og flatskjermer. Mens vi holder på å miste det mest dyrebare, nemlig kulturen vår.

Det føres i dag en islamsk demografisk krigføring gjennom massemuslimsk innvandring kombinert med eksplosive muslimske fødselsrater over 3. Noe som tilsvarer over dobbelt så mye som den etniske norske fødselsraten, som ligger på 1,5. Hvis vi lar dette fortsette, så vet vi hva som skjer. Vi vil ende opp som en minoritet i eget land, slik som vi ser med de kristne i Libanon. Libanon var en gang et kristent land med 80 prosent kristne i 1911.

Når muslimene kom i flertall rundt 1960, følte de seg sterke nok til å ta kontrollen over landet. Så de anklaget de kristne for å samarbeide med Israel, for å rettferdiggjøre en borgerkrig. Som kjent så tapte de kristne på 1980-tallet, og i dag er de en forfulgt minoritet som utgjør under 25 prosent. Og så kommer vi til et annet sentralt europeisk problem. Nemlig islamiseringen, som manifesterer seg i den endeløse listen over krav.

Dette inkluderer blant annet krav om shariagodkjente matvarer, begravelsesritualer, offentlig svømmebasseng, banker, kredittkort, låneavtaler, forsikringsbyråer, domstoler, grunnskoler og barnehager.

Denne gradvise islamiseringen av Europa finansieres blant annet av muslimske land som Saudi-Arabia, mens Norge bruker oljepenger på utviklingshjelp til muslimske land og på trygd og norskopplæring til muslimene i Norge. Så bør man spørre seg, hva er det Saudi-Arabia bruker sine oljepenger på?

Ifølge offisiell informasjon fra Saudi-Arabia fra 2007 har landet brukt mer enn 600 milliarder kroner og finansiert bygging av islamske sentre i de europeiske land.

De har finansiert byggingen av 1.500 moskeer, 202 islamske høyskoler, 210 islamske kulturhus og nesten 2.000 islamske skoler, hovedsakelig i Europa, Amerika, Canada og Australia. Og det er verdt å merke seg at i de fleste av disse institusjonene så propageres wahhabi-islamisme, som er en svært konservativ form for islamisme. Journalister og politiske kommentatorer har hevdet at jeg har innkalt mulla Krekar for å bekrefte mitt verdenssyn om at det foregår en sivilisasjonskrig mellom den islamske verden og kristne Europa.

Ifølge mange av dem, inkludert Husby og Sørheim, så er dette psykotiske vrangforestillinger, som kun deles av meg selv og kanskje mulla Krekar. Det disse journalistene har glemt å informere det norske og europeiske folk om, er at det ikke bare er jeg og mulla Krekar som deler disse synene, men opptil 60 prosent av muslimer i Europa, som faktisk mener det samme. Og i tillegg en stor andel nordmenn og europeere, kanskje så mange som 30 prosent.

En undersøkelse fra Tyskland viste at 56 prosent av tyske muslimer mener at det nå foregår en sivilisasjonskrig mellom den islamske verden og Europa. Så det å påstå at dette er ekstremisme eller psykotiske vrangforestillinger blir for dumt. En av lederne i Det muslimske brorskap, Subhi Saleh,

medlem av komiteen som skal utforme en ny egyptisk grunnlov, sier: Enhver som skiller religion og politikk, har avskaffet 600 koranvers.

Det vil også si at alle som ikke aksepterer en religiøs stat basert på sharia, er frafalne ikke-muslimer. Samme leder uttalte at Det muslimske brorskap erkjenner ikke mangfoldet, for det finnes ikke sekulære og liberale muslimer, det finnes kun islam. Ifølge rettroende muslimer, som Det muslimske brorskap, forsøker altså Abid Raja og andre frafalne muslimer i Norge og Europa å kidnappe islam for å bruke det til sitt eget formål. Det finnes ikke sekulære og liberale muslimer, det finnes kun islam. Rettroende muslimer som Det muslimske brorskap lurar på hvem som har gitt Abid Raja og andre frafalne muslimer i Europa rett til å avskaffe 600 koranvers.

Man kan ikke stole på såkalte sekulære muslimer i Norge og Europa, grunnen er rett og slett at det ikke fins sekulære muslimer. Det fins kun muslimer og frafalne. Frafalne har overhodet ingen innflytelse på islam og over rettroende muslimer. Det andre alternativet er at muslimer praktiserer al-taqiyya, religiøs og ideologisk bedrag, som selv profeten Muhammed ved mange anledninger anbefalte muslimer å bruke for å beskytte islam eller sin tro.

Man kan ikke stole på såkalte sekulære muslimer fordi det er en mulighet for at de praktiserer al-taqiyya, altså islamsk bedrag. Etniske nordmenn og europeere har blitt utsatt for grusomme handlinger siden våre porter ble åpnet for masseinnvandring på 60- og 70-tallet. Siden norske og europeiske multikulturalister åpnet for dette så har det strømmet inn cirka 30 millioner muslimer til Vest-Europa og cirka 300.000 muslimer til Norge. Flere enn 90 000 av mine norske søstre har blitt voldtatt av muslimer i Norge siden 1960 og fram til i dag. Flere av disse har blitt gjengvoldtatt, eller begått selvmord som et resultat av voldtekt. Flere enn 300 000 norske gutter og jenter, menn og kvinner, har blitt fysisk og psykisk trakassert og terrorisert, banket opp og ranet av muslimer i Norge siden 1960 og fram til i dag.

Flere har begått selvmord som et resultat av disse overgrepene. Flere hundre nordmenn har blitt drept av muslimer siden 1960 og fram til i dag, inkludert Martine Hermansen som ble voldtatt og drept av en muslim i England, og broren til statsråd Thorkildsen som ble drept på et utested av en muslim i København. Alle disse grusomhetene er forbrytelser mot det norske folk, og det er det norske Arbeiderpartiet inkludert AUF som er direkte ansvarlig for dette fordi det er disse som har invitert disse muslimene hit og som fortsetter og invitere dem hit mot folkets vilje.

Og det er primært Arbeiderpartiet som vil bli holdt ansvarlig for disse handlingene begått mot mine norske brødre og søstre.

Som et resultat av dette, ser vi at etniske nordmenn flykter i store strømmer fra de muslimske enklavene i dag, som for eksempel Groruddalen. Dette har blitt muslimske gettoer, som ikke er trygge med mindre du er muslim.

Handlingene som er beskrevet er ikke noe annet enn lavintens jihad. Folk som har levd skjermet fra disse problemene, altså folk som ikke selv har vokst opp med muslimer, vet ikke hva de snakker om. Jeg er født og oppvokst i en konfliktsone. Oslo er en konfliktsone og er i dag en ødelagt by. Selv om jeg har vokst opp på vestkanten, har jeg ikke sluppet unna. Årsakene er at Arbeiderpartiet åpner Oslo vest for muslimer ved at de kjøper opp leiligheter, offentlige leiligheter, og deler dem ut til disse. Resultatene er at svært mange nordmenn blitt utsatt for stor fare. Norske vrangforestillinger som norske og europeiske politikere har, er at de tror at norske og europeiske muslimer ønsker inkludering, integrering og assimilering.

Svært mange muslimer ønsker ikke å bli inkludert. De forakter den norske og europeiske kultur, de forakter feminisme, de forakter den seksuelle revolusjon, de forakter den dekadensen og det moralske forfallet som preger ikke bare Norge, men hele Europa.

De ønsker ikke dette. Det svært mange muslimer i Norge og Europa ønsker er autonomi, altså selvstyre med sharia. Dette gjelder i Groruddalen, på Furuset, på Holmlia, i deler av Malmø, København, Luton, London, Utrecht, Berlin, Paris, Marseille for å nevne noen få.

Ekspresidenten i Algerie, Houari Boumedienne, ga profetiske advarsler til Europa i en tale i FN i 1974: "en dag vil millioner av menn forlate de sørlige breddegrader for å slå seg ned i de nordlige breddegrader, og de vil ikke komme hit som venner, for de vil dra dit for å overvinne og bekjempe det, og de vil overvinne det gjennom sine sønner, livmorene til våre kvinner vil gi oss seier". Svært

mange muslimer ønsker ikke dette kulturelle og moralske forfallet som marxistene og liberalistene representerer, de ønsker autonomi, selvstyre med sharia.

Hvis man ser på utviklingen og andre steder i verden, så ser man akkurat det samme. Muslimer ønsker autonomi og krever uavhengighet for de regioner som de etter hvert dominerer i sine vertsland. Dette har allerede skjedd i India, Libanon, Israel, Sør-Filippinene, Sør-Thailand og Vest-Kina, og vi kommer til å se dette de neste tiårene i Europa også. Etter hvert som den muslimske befolkningen øker starter det alltid med krav om særordning og utvikler seg til flere krav.

Historiske eksempler dokumenterer at det alltid ender opp med krav om autonomi og selvstyre. Det finnes ikke et land i verden der muslimer har assimilert eller levd i harmoni med vertslandet. Det finnes ikke et eneste eksempel. Men dessverre fins det mer enn 40 eksempler på det motsatte, at islam har blitt mer og mer dominerende inntil de tar kontrollen over nasjonen. Sitting Bull er og var en helt som blir feiret av USAs urfolk, indianerne. Han var en indianerhøvding som kjempet på vegne av sitt folk mot general Armstrong Custer og amerikanske styrker. Crazy Horse og Chief Gall var andre militante ledere for det amerikanske urfolk. Var Sitting Bull, Crazy Horse og Chief Gall terrorister fordi de kjempet for sin etniske gruppe, for sitt urfolks rettigheter og kultur? Eller var de helter? Var de ondskapsfulle terrorister, eller var de helter?

Amerikanske og europeiske historiebøker beskriver dem som helter og ikke som terrorister, samtidig blir militante nasjonalister i Europa, stemplet som terrorister og mordere fordi de kjemper for nøyaktig de samme idealene. Er ikke det hyklersk og svært rasistisk? Et individ eller en gruppe som kjemper mot fremmedkolonisering og for sine urfolks rettigheter, er ikke terrorister som historien klart illustrerer. Vi er ikke noe mer terrorister enn de innfødte britene som kjempet mot sine egne forræderiske eliter, som fasiliterte den romerske invasjon, kolonisering og okkupasjon. Så kommer spørsmålet som mange må stille seg. Har Norge en urbefolkning? Er etniske nordmenn Norges urbefolkning? Har denne urbefolkningen levd her de siste 12.000 årene? Svaret er ja. Norge har et urfolk og etniske nordmenn er Norges urfolk. Det er ikke noen forskjell fra kampen som kjempes av urfolk i Tibet mot koloniseringen fra Han-kinesere, til Bolivias urfolk som kjemper for selvstyre, og oss, de europeiske, nordiske og skandinaviske urfolk som kjemper for selvstyre og kulturell proteksjonisme. I 2009 bestemte parlamentet i Bolivia at urfolket i landet skulle få lov til selvstyre hvis de selv ønsket dette. Det er ikke noen forskjell fra etniske nordmenn og det bolivianske urfolk.

Hvorfor behandles den nordiske og europeiske urbefolkning dårligere enn andre urbefolkninger? Hvorfor er det slik at europeiske urfolks forkjempere blir stemplet som rasister eller nazister, mens urfolks forkjempere som de i Tibet, Bolivia og Amerika blir respektert og får assistanse fra det internasjonale samfunnet? Det er ekstremt urettferdig og det er uakseptabelt. Våre forfedre har bodd i dette landet i 12.000 år. Og vi som Norges urbefolkning aksepterer ikke at landet vårt blir kolonisert mot vår vilje, vi som alle andre urbefolkninger har særskilte rettigheter til dette landet. Og dette er noe vi kommer til å kjempe for.

Jeg vet at informasjonen som jeg presenterer er vanskelig å begripe og forstå når man har blitt indoktrinert til å tro noe helt annet. Det er vanskelig å kjempe mot strømmen, når hundre prosent av medieselskapene pumper ut flerkulturell propaganda hvert eneste minutt, hver eneste time, hver eneste dag. Men flesteparten av nordmenn og europeere vil i fremtiden forstå at det jeg sier her i dag er sannheten. Snart vill det gå opp for alle at multikulturalisme er feilet.

Mark Twain skrev en gang, I endringens tid er patriot en marginalisert person. Han er mislikt og hatet, når kampen hans derimot endelig bærer frukter og lykkes så vil store deler av opinionen støtte ham for da koster det ikke lenger noe å være en patriot. Dette (strev) om å finne sannheten, den dokumentasjonen og de påstandene som jeg har kommet med er de sannferdige for hvis de er sanne, hvordan kan det jeg ha gjort være ulovlig?

Jeg har dokumentert at multikulturalistiske politikere og akademikere og journalister jobber sammen, og benytter seg av udemokratiske metoder for å dekonstruere norsk etnisk gruppe, norsk kultur og tradisjoner, norsk kristendom, norsk identitet. Hvordan kan det da være ulovlig å drive væpnet motstand mot disse menneskene? Thomas Hylland Eriksen, professor ved Universitetet i Oslo og en av ideologene bak multikulturalismen i Norge har tidligere ytret: Den store hvite flekken

består i å dekonstruere dem, vi skal dekonstruere dem så grundig at de aldri vil kunne kalle seg en majoritet igjen. Det han mente da han sa dette var følgende: Vår største utfordring består i å dekonstruere norske etniske gruppe. Vi skal dekonstruere den norske etniske gruppe så grundig at de aldri vil kunne kalle seg en majoritet igjen.

Det er dette som er planene deres, de håper at de skal klare å gjennomføre denne etniske dekonstruksjonen uten motstand, og det er her de tar feil. De kommer til å møte motstand mot dette sinnssyke og ondskapsfulle multikulturalistiske eksperimentet, noe som 22. juli viste, noe som lasermannen 2, Peter Mangs i Malmø i 2010 viste.

Noe som NSU i Tyskland 2011 viste. Disse tre preventive angrepene vitner om at en europeisk borgerkrig er på vei, og den vitner om at Enoch Powell fikk rett. Enoch Powell var et parlamentsmedlem i England og han advarte allerede på 70-tallet om hva som ville bli konsekvensene hvis liberalistene og kulturmarxistene gikk sammen om å tillate den masseinnvandring fra Asia og Afrika. Han sa: Elver av blod kommer til å renne gjennom våre gater. Dessverre var det ingen som hørte på ham eller noen av de andre Enoch Powellene i Europa. Grunnen er at alle er blitt sensurert og ignorert. Og hva ser vi i dag? Elver av blod forårsaket av militante muslimer har rent gjennom Madrid, London, Toulouse, Belgia og mange andre steder, og elver av blod forårsaket av europeiske patrioter som forsøker å redde sine land, har rent gjennom gatene i Oslo, Malmø, Tyskland og mange andre steder.

Det mest frustrerende av alt er at europeiske multikulturalister er så arrogante at de ikke engang ønsker å gå i dialog med oss, militante nasjonalister, selv om dette kunne ha forhindre fremtidige angrep. La det bli kjent at vi har ønsket fredssamtaler med marxistene og liberalistene siden andre verdenskrig, men de ønsker ikke dialog, de har i stedet valgt sensur, latterliggjøring og forfølgelse. De kommer ikke til å lykkes - mer sensur, mer latterliggjøring og mer forfølgelse av nasjonalister og kulturkonserverne vil kun resultere i økt radikalisering og flere angrep.

Denne handlingen har vært en tapssluk. Og det har i tillegg oppstått enorme sosiale problemer. Endelig innrømmer de tre viktigste lederne i Europa at flerkultur ikke fungerer. Og i Norge skjer det motsatte. I stedet går vi for mer masseinnvandring fra Asia og Afrika. De nekter å endre ideologisk retning. De nekter å innføre etnisk- og kulturell proteksjonisme. De har tydeligvis bestemt seg for at de skal dekonstruere den norske etniske gruppen, norsk kultur, koste hva det koster vil.

Thomas Jefferson USAs tredje president og forfatteren av den amerikanske uavhengighetserklæringen, sa følgende: «Frihetens tre må vannes fra tid til annen. Med blodet til patrioter og tyranner.» Han skrev også: «Når nasjonale myndigheter ender opp med å bli destruktive, så har folket rett til å endre eller avskaffe dem, og deretter grunnlegge et nytt nasjonalt styre. Det er deres rett, det er deres plikt til å styrte et slikt styre. Og for deretter å etablere nye voktere for deres fremtidige sikkerhet.»

Det som er 100 prosent sikkert er at det blir en borgerkrig mellom nasjonalister og internasjonallister i Europa. Vi, de første militante nasjonalistene som ofrer oss, er de første vannråpene som indikerer at det kommer en rensende storm. Denne borgerkrigen vil ikke komme plutselig og uventet. Det vil bli en gradvis eskalering og polarisering i samfunnet, og vi vil se hyppigere angrep fra høyreorienterte patrioter og fra islamister. De multikulturalistiske regimene i Europa blir tvunget til å kjempe en tofrontskrig mot oss, militante nasjonalister på den ene siden, og mot militante islamister på den andre siden.

På det tidspunktet kommer dessverre elver av blod til å renne gjennom europeiske storbyer. Mine europeiske nasjonalistiske brødre og søstre kommer til å seire til slutt. Noe som vil markere slutten på et venstreekstremt styre som har vart siden aksemaktens fall.

Hvordan kan jeg være så sikker på at dette skjer?

Årsaken er at multikulturalisme er en selvødeleggende ideologi. Så snart innfødte europeere holder på å bli en minoritet i egne byer og egne land, så vil den nasjonale samholdskraften bli så svekket at økonomien ikke klarer å opprettholde velferdsstaten. Og vil havne i en så gigantisk økonomisk krise, som blir så stor og lammende, at den får dagens europeiske økonomiske krise til å minne om en piknik. Økonomien vil krasjlande, og resultere i masseoppsigelser av offentlig ansatte.

Folk som til da har levd med skylapper for flerkulturens ondskap og økonomisk velstand, ender opp i en situasjon der de vil miste alt. Når de så har mistet alt, vil de bli tvunget over i en tilstand der hverdagen er fylt av lidelse. Og da, først da, vil de tørre å si hva de egentlig mener. Om at man mistet sin religion og sin kultur, sin identitet, og sin nasjon. På det tidspunktet i framtiden vil norske, nordiske, europeiske menn ikke lenger frykte demonisering fra de kulturelle elitene. Fordi lidelsen allerede er der.

Først når man kjenner det på sin egen kropp, vil man tørre å stå opp for meningene sine. Og dette vil skje innen noen tiår i Europa, og tidligst om femten år i Frankrike. I mellomtiden er det viktig at flere patrioter i Norden og Europa tar ansvar, slik som jeg har gjort, som Peter Mangs fra Malmö har gjort og som Beate Zschäpe, Uwe Böhnhardt og Uwe Mundlos fra Tyskland har gjort.

Det er viktig at nordiske og europeiske militante nasjonalister og nasjonalhelter som disse, blir feiret og får den respekten de fortjener. Disse heroiske, unge menneskene har ofret livene sine for å forsøke å forhindre at alt vi elsker, blir dekonstruert. De er alle perfekte riddere. Altså perfekte fotsoldater, for den konservative revolusjonen.

Den antikommunistiske og antiislamistiske revolusjonen. For nasjonal gjenfødelse. Europa trenger flere store helter som dem.

Multikulturalisme er en sentral del av kulturmarxisme.

Multikulturalisme er en antinorsk og antieuropeisk hatideologi, som er designet for å dekonstruere vår etniske gruppe, vår religion, vår kultur og våre tradisjoner.

Multikulturalisme er en ondskapsfull ideologi som presses fram av enten ignorante eller ondskapsfulle mennesker. Vi ønsker ikke at norske og europeiske liberale og marxistiske eliter misbruker asylinstituttet, familiegjengeningsordningen, opphold på humanitært grunnlag, Schengen-direktiver relatert til arbeidsinnvandring av ikke-nordiske, adopsjonsordningen og flyktningkvoten, som verktøy for asiatisk og afrikansk og islamsk masseinnvandring.

Vi ønsker ikke at våre liberale og kulturmarxistiske ledere skal bruke våre land som en dumpingplass for fødselsoverskuddet til den tredje verden.

Vi ønsker en etnisk nasjon, og vi ønsker en kristen nasjon. Vi, Norges urfolk, etniske nordmenn, som tilhører den nordiske familie, nordeuropeiske familie, er nå i en situasjon hvor vi er i ferd med å miste vår hovedstad og våre store byer. For første gang i historien på 12.000 år. Vi blir innen 5-10 år en minoritet i egen hovedstad, og i mange av våre største byer.

De politiske elitene i våre land er faktisk så frekke og uforskammede at de forventer at vi skal applaudere vår egen etnisk, kulturell og kristent undergang. Og de som ikke applauderer dekonstruksjonen, blir brennmerket som ondskapsfulle høyreekstremister og nazister. Det er dette som er den virkelige galskapen.

De som bør bli gjenstand for en psykiatrisk evaluering og stemplet som ondskapsfulle, er ikke jeg, men Arbeiderpartiets stortingsgruppe. Og alle andre sosialdemokrater i Europa. Og andre eliter som støtter multikulturalisme og masseinnvandring. Og hvorfor er dette den virkelige galskapen?

Dette er den virkelige galskapen fordi det ikke er rasjonelt å jobbe for å dekonstruere sin egen etnisk gruppe. Sin egen kultur og sin egen religion. Det er ikke rasjonelt å oversvømme landet sitt med hundretusener av muslimer, og hundretusener av andre asiater og afrikanere, slik at vår egen kultur går til grunne. Dette er den virkelige galskapen. Dette er den virkelige ondskapen. De universelle menneskerettighetene og folkeretten, åpner for at urfolk som etniske nordmenn, som vi faktisk er, som er truet av systematisk etnisk og kulturell dekonstruksjon, har rett til å forsvare seg militært. Ansvarlig nordmenn og europeere som føler et snev av moralsk plikt, kommer ikke til å sitte stille og se på at etniske nordmenn blir gjort til en minoritet i egen hovedstad.

De kommer ikke til å sitte og se på at vi blir gjort til en minoritet i eget land. Vi aksepterer det ikke. Vi kommer til å kjempe. Vi kommer til å kjempe mot multikulturalistene i Arbeiderpartiet, og mot alle andre ondskapsfulle politiske aktivister som jobber for det samme målet.

Angrepene den 22.7 var preventive angrep til forsvar for Norges urfolk, etniske nordmenn, vår kultur. Og jeg kan derfor ikke erkjenne straffskyld. Jeg handlet med nødrett på vegne av mitt folk, min kultur, min religion, min by og mitt land. Jeg krever derfor at jeg blir frifunnet for de aktuelle anklager.